

Μαρωνείας Παντελεήμων: Δισταγμός και υπέρβαση - Οι τρεις περιπτώσεις ανθρώπων που λύγισαν

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Το μήνυμά του για την Κυριακή 1η Μαΐου με τίτλο “Δισταγμός και υπέρβαση” εξέδωσε ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, μέσα στο οποίο αναφέρεται στην κάμψη του Πέτρου, την πτώση του Ιούδα, και στην αναστολή του Θωμά.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Στην ιστορία αυτών που ακολούθησαν τον Χριστό υπήρξαν αρκετές περιπτώσεις ανθρώπων, που σε μία στιγμή αδυναμίας λύγισαν. Τα γεγονότα γύρω από το Πάθος και την Ανάσταση του Κυρίου, που εντονότερα ζωντάνεψαν μέσα μας οι

τελευταίες εβδομάδες, μας θύμισαν τρεις χαρακτηριστικές επώνυμες περιπτώσεις: την κάμψη του Πέτρου, την πτώση του Ιούδα, και σήμερα την αναστολή του Θωμά.

Η κάμψη του Πέτρου ήταν μία έκφραση αδυναμίας, μια συνέπεια της υπερβολικής εμπιστοσύνης στην αφοσίωσή του στον Διδάσκαλο. **Η πτώση του Ιούδα είχε αφορμή μία βαθιά αποκαρδίωση και σύγχυση.** Διαφορετικά είχε φαντασθεί τον Μεσσία κι όταν διαπίστωσε ότι ο πραγματικός Χριστός δεν έμοιαζε στο είδωλο που είχε πλάσει με το μυαλό του, ζήτησε να βγάλει από τη μέση την Αλήθεια κι όχι την ψευδαίσθησή του.

Τον Θωμά τον σταμάτησε η συρροή των τελευταίων θλιβερών γεγονότων. Είχε κουρασθεί πιά, είχε εξαντληθεί· και αναζήτησε την ηρεμία στη μοναξιά του. Και στις τρεις περιπτώσεις ο Κύριος επεμβαίνει προσωπικά.

Στην πρώτη, του Πέτρου, είχε προηγηθεί μία πρόρρηση· και στην κρίσιμη ώρα ένα βλέμμα έκανε τον μαθητή να συναισθανθεί, να συντριβή, να πλύνει το λάθος του στο πικρό κλάμα. Στη δεύτερη περίπτωση του Ιούδα, η επέμβαση ήταν πιο αισθητή και άμεση.

Δύο φορές πραγματοποιήθηκε μια επαφή του μαθητή με το σώμα του Διδασκάλου όταν συνδειπνούσαν στον Μυστικό Δείπνο, άγγιξε το μυστικό σώμα Του. Στον κήπο της Γεθσημανή άγγιξε με φίλημα το πρόσωπό Του. Ούτε όμως τη μία φορά, ούτε την άλλη συνήλθε.

Στην τρίτη περίπτωση του Θωμά, έφθασε η απλή παρουσία του Κυρίου για να τον συνεφέρει και να τον αποκαταστήσει στην πρώτη του σχέση και εμπιστοσύνη. Ο Θωμάς είχε αποσυρθεί στη μόνωση για να βρει τον εαυτό του.

Η λύση όμως του προβλήματος που τον απασχολεί δεν πραγματοποιείται στη μοναξιά του, αλλά όταν επιστρέφει στην κοινότητα των μαθητών. Εκεί ο Ιησούς τον συναντά, και όχι στο μέρος που ήταν απομονωμένος. Έρχεται μέσα στην κοινότητα των μαθητών, στην Εκκλησία, για να τον συναντήσει προσωπικά.

Στις ώρες της πνευματικής κοπώσεως και κάμψεως ας αναλογιζόμαστε αδελφοί τον αυθορμητισμό του ρεαλιστή Θωμά. Ο δισταγμός του ήταν ένας δυνατός, αλλά περαστικός πυρετός, που τελικά στερέωσε την υγεία της πίστεως μέσα του. Η αναστάσιμη κραυγή του: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου», υπήρξε η πιο σαφής, προσωπική και αποφασιστική πασχαλινή διακήρυξη.